

JUSTICIA SOCIAL

Any III - Epoca III

Barcelona, 11 de febrer de 1933

Núm. 84

Organ de la Unió Socialista de Catalunya

Salutació a l'Aliança Cooperativa Internacional

Avui i demà es reuneix a la nostra ciutat el Comitè Executiu de l'Aliança Cooperativa Internacional. La Unió Socialista de Catalunya saluda fraternalment els nostres hostes i expressa la seva confiança que llurs treballs seran d'una eficàcia transcendental per a salvar la societat del caos present i encaminar-la — gràcies a l'acció cooperativa — vers aquell equilibri sols aconseguible amb la supressió del domini d'una classe damunt l'altra i la implantació d'una estricta justícia social.

D'ençà 1910, la Internacional Socialista i la Internacional Cooperativa marxen fraternalment juntes. La Unió Socialista de Catalunya, no sols per sotmissió a les tàctiques socialistes universalment acceptades, sinó per inspiració en la seva pròpia essència constitutiva, accepta, estimula i ajuda la Cooperació per considerar-la una acció imprescindible i eficaçíssima per a la realització del seu programa. Per això se suma cordialment als actes que a honor dels il·lustres representants de la Cooperació i del Socialisme internacionals celebra la nostra ciutat, i desitja que llur estada entre nosaltres els sigui profitosa i agradable.

Visca la Cooperació internacional!
Visca el Socialisme internacional!

(Vegeu a la pàg. 2, la nostra informació sobre la reunió del Comitè Executiu.)

Demà, al Polytechnicum

Inauguració de la Conferència Obrera sobre l'atur forçós

Demà, diumenge, dia 12, a les deu del matí, començaran les sessions de la Conferència Obrera sobre l'atur forçós, a la sala d'actes de l'Ateneu Polytechnicum (Alt de Sant Pere, 27, principal).

La Comissió organitzadora havia sol·licitat el local del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, però la Junta Directiva va prendre l'acord de no cedir-lo. No és hora d'escatir els motius d'aquesta denegació que un altre dia potser comentarem.

La Comissió, d'altra banda, ha trobat un cordial acolliment a l'Ateneu Polytechnicum, que ha cedit el seu local fent honor a la seva qualitat d'entitat cultural i obrera.

Augurem a la Conferència Obrera de l'atur forçós un èxit en tots sentits. D'ella n'ha de sortir una manifestació palesa de la visió que la nostra població obrera té del problema i les conclusions que s'aproven seran una guia per a l'adequada actuació de les nostres autoritats.

A la pàgina 3 publicarem el Reglament sota el qual se celebrarà la Conferència.

Perruqueria a domicili

Tallar i ondular . 1'50 Ptes.
Tallar 0'75 "

Escriure a P. Iglésies, 32, 2^a 1.^a
Telèfon 23169 - Barcelona

Per mal camí

Passa a Catalunya una cosa extraordinària: la tasca obstructivista no és recurs de les oposicions, sinó de la pròpia majoria parlamentària d'Esquerra Republicana.

En desembre el Parlament va suspendre les sessions per a que la Comissió Constitucional dictaminés sobre el projecte d'Estatut orgànic de Catalunya. A les primeres sessions de la Comissió les minories presentaren llurs esmenes. En poques sessions tot podia quedar enllestit, ja que havent-hi acord en els punts fonamentals, uns quants vots particulars posaven el punt final. Però, des del començament va ésser la majoria la que impossibilità el dictamen. Els representants de la majoria no portaren a la Comissió un criteri uniforme. No es pogué passar dels primers articles. I així és com s'ha perdut lamentablement mes i mig.

Ja no parlem de la crisi, que la majoria pogué i degué estalviar

a Catalunya. Car la crisi no va resoldre les dificultats internes de la majoria: les agreujà.

Per mal camí va l'Esquerra. Si en el primer pas de la vida parlamentària ensopega, que no serà quan el Parlament hagi de resoldre, no qüestions pragmàtiques, sinó problemes concrets en front a interessos concrets i poderosos?

De no haver-hi una reacció, la vida del Parlament serà molt precària, si no impossible.

Ho és avui, ja. Cap de les Comissions permanents s'ha constituït. Ni tan sols les de finances, economia i agricultura i justícia i dret, que han d'estudiar els tres projectes de llei nostres sobre dipòsit de lloguers, reforma agrària i ajornament de les eleccions municipals. En cap d'elles, fora els tres projectes esmentats, hi ha absolutament res per a començar la feina. ¿Què espera el Govern, que espera la majoria per a presentar els projectes que el país vol i necessita, d'ordre fonamental

com els de dret civil, com els d'atur forçós, com els de règim municipal i electoral...? Coses, totes elles, que no es podran resoldre per decret, ni en 24 hores de paternal inspiració. I per estudiar i resoldre, en si o en no, els projectes de la U. S. C.?

La majoria no ha de pertorbar el normal i fecund desenvolupament de les tasques parlamentàries. El poder està a les seves mans. I li exigim que sàpiga fer-ne un ús intel·ligent i metòdic, que no és malmeti, i no malmeti la immensa força popular que entorn d'ella s'abranda, anorçant-se en fosques i mesquines baralles internes. Catalunya val més, molt més que les seves petites discrepàncies ideològiques, personals, de capdillatge infecunds que es dibuixen.

L'Esquerra ha entrat en un mal viarany. Retorni, urgentment, al camí ample i cordial de les grans realitzacions!...

Front únic contra el feixisme!

Els esdeveniments es precipiten a Alemanya. Després de la dissolució de la Dieta prussiana, els «nazis» anuncien la possible restauració dels Hoenzollern i intensifiquen l'acció terrorista contra la classe obrera alemanya i les seves institucions. Aquesta, però, ha sabut respondre magníficament. A la violència ha respost amb la violència. Al front únic capitalista ha respost amb el front únic proletari. L'aventura nacionalista tindrà, almenys, una virtut: la de fer comprendre a la classe obrera alemanya la necessitat d'acabar amb la seva divisió suïcida i la de revelar a una fracció important d'ella quines eren magaven darrera un programa en les veritables intencions que s'aganyador que enlluernava els seus cervells deprimits per una misèria endèmica.

El front únic demanat pel «Vorwaerts» i acceptat per la «Rothe Fahne», sembla que serà indubtablement accelerat per la crida commovedora que els partits socialistes europeus han adreçat aquesta setmana a les dues Internacionals per lluitar conjuntament contra Hitler i contra totes les amenaces de feixisme que planen sobre Europa, i que a Espanya es troben encarnades en el partit radical.

Estiguem a l'aguait. Entretant, és confortant de veure la magnífica reacció que a Europa es produeix en favor del socialisme. Berlín i Viena han vibrat aquests dies, com quaranta anys enrera, a les veus dels representants de la social democràcia, puix veu en ells els salvadors de la situació present. Aquests, però, conscients de les responsabilitats d'aquesta hora decisiva, fan una crida als camarades comunistes per combatre i vèncer d'una vegada a Hitler, i amb ell el capitalisme alemany. ¿Quina serà la resposta definitiva de Moscou?

Entretant cridem: ¡Visca el front únic proletari!

A Berlín i a Viena es celebren grans manifestacions socialistes contra Hitler

Berlín

Durant una imponent manifestació socialista que s'ha celebrat a Lustgarten, en la qual prenen part nombroses organitzacions berlineses republicanes, el President del Partit, company Otto Wels, protestà en termes de gran vigor contra el manifest de Hitler i va demostrar que la política seguida d'ençà de l'acabament de la guerra pels partits d'esquerra, havia permès de millorar l'estat general d'Alemanya.

Va afirmar després que els republicans de Berlín, ciutat essencialment vermella, no vacillaran a sacrificar les seves vides en la lluita contra la reacció i per la defensa dels drets conquerits durant els darrers anys.

Viena

El partit socialista austriac ha celebrat avui una manifestació per a protestar contra la incautació d'armes i municions operada divendres per la policia als estatges del partit.

Les autoritats havien prohibit primerament la manifestació, però després van haver-la d'autoritzar, a causa de l'afluència enorme de manifestants que havien arribat de diferents llocs.

Tots els efectius de gendarmeria i de policia del districte van prestar servei d'ordre, i va contribuir-hi també un destacament de l'exèrcit federal.

La U. S. C. pel front únic

Sumant-se al gest dels principals partits socialistes europeus, el Comitè Executiu de la U. S. C. ha acordat

trametre a les Internacionals de Zurich i de Moscou, el següent telegrama:

Executiu Unió Socialista Catalunya expressa vehement desig unificació acció proletària Internacional contra feixisme i front únic capitalista. Joan Comorera, Secretari General.

Prou "Segadors!"

Una vergonya per Catalunya

Es molt de doldre que el sectarisme patrioter d'alguns dels capdavanters de la política catalana tractin d'imposar-nos, com a himne nacional català, la cançó de «Els Segadors». En temps de la monarquia, sabíem oblidar la història d'aquest cant i el seu caràcter netament reaccionari, per veure-hi només una tonada de certa dignitat i el símbol de rebellió d'una terra oprimida. Aleshores feia de bon escoltar.

Des del 14 d'abril ençà les coses han canviat totalment. I si bé és molt natural i explicable que els «Congregants de la Immaculada» i els joves patriotes de la «Lliga Espiritual de Nostra Dona de Montserrat» s'enteneixin amb el «Bon cop de falç», fa una pena infinita veure l'emoció de certs homes d'innegable liberalisme davant la música litúrgica d'aquells que tenen per capità i per bandera la imatge d'un Sant Crist. Aquest encatarnament folkloric és una mostra de l'interior confusionisme d'alguns dels polítics de l'hora (i que tan lamentables conseqüències ha tingut). Sembla que aquests ho-

mes s'esforcin, sense voler, per posar-nos en ridícul i donar greix als nostres enemics.

Els pobles que no saben superar les tradicions envellides es queden aturats en el camí de la història. Si no hi haguessin hagut homes, sense teranyines mentals, amb prou braó per trencar amb les coses mortes, d'un passat sortosament passat, avui encara viuríem dalt dels arbres o dintre de covals humits i tenebrosos.

La cosa està a hores d'ara bon xic malament. En Lluhi — que era un dels pocs homes capaços d'acabar amb la faramalla de l'himne clerical — ha caigut en desgràcia.

A la Catalunya d'avui ens manquen moltes coses. Però cal que sàpiguen els homes del Govern que a nosaltres, els obrers, no ens fan cap falta els himnes pomelístics. ¿Es que encara hauran de donar el to del nostre poble els senyors Carrascos i Bofills i Mates?

Sembla mentida que calgui insistir sobre coses tan clares i tan evidents: No estem per cançons d'església. Prou «Segadors!»

A l'interior:

La Setmana Política
per Joan Comorera

La reunió de l'Executiu de l'Aliança Cooperativa Internacional.

Reglament de la Conferència sobre l'atur forçós.

El conveni de les 40 hores està assegurat
per W. Schevenels

La circulació dels tramvies per les Rambles
per l'Eng. Bodo Kessel
Lletres, per J. R. i T.
Etc., etc.

NÚMERO SOLT: 15 cts.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Trimestre . . . 2'50 ptes.

Semestre . . . 4'50 "

Any 8'00 "

Redacció i Administració:
Portaferrisa, 30, pral.

E C O S I COMENTARIS

A l'assemblea de la Lliga, el ponent de la tesi econòmica era l'acreditat ministre del rei senyor Ventosa i Calvell. Va fer un discurs presentant la seva obra en el qual l'argument principal era atacar les tendències marxistes — és clar... Va repetir allò tan xiroi de la llibertat de l'home, que només s'aconsegueix amb la propietat (per on es reconeix implícitament que només poden tenir llibertat els propietaris, en règim capitalista), i altres vulgaritats rebregades de l'escola burgeso-romana. Va afirmar que ells es preocupaven de problemes econòmics perquè els temps s'ho porten, però que, per damunt de tot, posaven l'esperit, etc. En una paraula: l'ex-ministre del rei va parlar als seus addictes amb el cor a la mà... i la mà a la butxaca.

Això sí, malgrat els seus atacs al determinisme econòmic, no va poder deixar de senyalar que el renaixement nacional havia coincidit amb l'expansió de la indústria catalana. I, al capdavant, va dir que l'«esperit» burgès com els altres — no es podria desenrotllar sense una base econòmica sòlida.

Evidentment, els socialistes no estem pas massa orgullosos d'aquesta mena de deixebles vergonyants, millor dit, involuntaris. No tenim pas cap culpa que la famosa tècnica lligaire, quan discorre lliurement arribi a les mateixes conclusions que nosaltres ja havíem establert fa gairebé un segle.

DEMA, DIA 12

a dos quarts de dotze

al Saló de Cent de les Cases Consistorials

CONFERENCIA DE

HENRY J. MAY

Secretari de

l'Aliança Cooperativa Internacional

sobre el tema

LA CRISI ECONÒMICA MUNDIAL DES DEL PUNT DE VISTA DEL CONSUMIDOR

Organitzada per la Comissió Municipal de Política Social, amb col·laboració amb la Federació de Cooperatives de Catalunya.

La Conferència serà donada en francès i immediatament traduïda al català.

¡COMPANYS, ASSISTIU-HI!

Per a invitacions, a totes les Seccions de la U. S. C.

LA SETMANA POLITICA

Una altra ofensiva marchiana.

March Lerroux ha demanat altra vegada el poder. I aquesta volta, com abans, el poder no l'ha volgut.

Ni el voldrà mai!
Després del famós debat, anunciat amb trompetes d'apocalipsis, March Lerroux ha comentat: el govern Azafia segueix, però ja està mort!

Mort, ¿per què?
Va dir-ho March Lerroux, en el seu discurs:

Primer: perquè ha fracassat econòmicament.

Segon: perquè ha fracassat socialment.

Tercer: perquè ha fracassat políticament.

Quart: perquè l'opinió pública el rebutja.

Fracàs econòmic. Azafia no ha acontentat les classes privilegiades i, contràriament, va esverar-les injustament amb la reforma agrària.

Fracàs social: Azafia ha agreujat la crisi no contenint l'afany renovador dels socialistes. Això ha indignat als capitalistes i ha forçat l'ofensiva de la F. A. I.

Fracàs polític: Azafia no ha consolidat la República. No ha sabut arrencar entorn d'ella a la casta eclesiàstica i a la casta aristocràtica. A la casta eclesiàstica, humil i abnegada, li ha negat el pa i la sal del monopoli espiritual i vol ar completar l'obra de persecució fent aprovar la llei de Congregacions religioses. A la casta aristocràtica, patriota i cavalleresca, va menysprear-la indegudament no permetent que l'assassinessin la nit del 10 d'agost, i amb ell a la República, i, comblant tota mesura, va humiliar-la portant-la de tercera a Villa Cisneros i exaltar-la retornant a la República les terres que no li pertanyien en bon dret. I, a més, horror dels horrors!, va atemptar a la llibertat de premsa suspent per uns mesos diaris inofensius com «A. B. C.» i «Imparcial», que, fraternalment i catòlica, resaven: «¡Antes que el Estatuto, la guerra civil!»...

Aquests tres fracassos, com és lògic i ningú no pot estranyar-se'n, concitarà contra ell i la República l'opinió pública. A March, a Fontainebleau, a Emilianu, a tota la cavernicomania, a Sanjurjo. L'opinió pública suava concentrada a Villa Cisneros i al «Real Circulo Republicano» del conseqüent home públic i honorat i conseqüent ciutadà Pich i Pon. Això digué March Lerroux.

I digué, també, que la màxima culpa no era d'Azafia, sinó dels socialistes.
I afegí, encara, que sortint els socialistes del govern, tot s'arranjaria, que l'opinió pública de Villa Cisneros, del penal del Dueso i de Fontainebleau, i, àdhuc, la F. A. I., perdonaria la vida a Azafia i a la República.
Havent parlat, March Lerroux comentà: I diuen que jo i els radicals que il·lustrement acabdillo, no són republicans d'esquerra!...
Evidentment: Un esquerrà com un temple. Estil cardenal Segura.
No va donar solucions, March Lerroux. Quant hom diu que algú ho fa molt malament, conclou que ell ho faria millor però així i per allò. March Lerroux, feta la crítica, abusant d'una oratòria anacrònica, callà. La

Comentant un editorial de JUSTICIA SOCIAL, que propugnava per la constitució d'una nova central sindical catalana, han fet el front únic els faistes 100 per 100 i els heroics del B. O. C. Els faistes ens diuen corbs estúpids i «funestos». I els bocns ens qualifiquen d'«enemigos del frente único» i ens acusen de «chantaje». I afegeixen: «Ciertamente que la responsabilidad primera cae de lleno sobre la táctica «putchista», suicida, irresponsable i antirrevolucionaria de la F. A. I.; pero cierto también que la F. A. I. no es la C. N. T., aunque aquélla pretenda servirse de las fuerzas sindicales para sus fines de partido. Esto, tan claro para nosotros, para todos los obreros, no quieren comprenderlo los señores socialistas de la U. S. C., y aprovechan la ocasión para hacer coro con toda la burguesía y pedir también el aplastamiento de nuestra organización sindical. Esto indica claramente que si la burguesía alemana tuvo a sus órdenes a un Noske y la española dispone de un Prieto, la burguesía del Fomento, de la Lliga y de la Esquerza podrá disponer, cuando

le haga falta, de un Campalans o de un Comorera...
Ni més ni menys!
Sort que el B. O. C. no és Spartakus, ni Maurin és Liebhneck, ni Miravittles és Rosa Luxemburg. I sort, tanmateix, que Colomer s'entreté entabanant els pagesos de Lleida dient-los-hi que en règim comunista la terra és del que la treballa. De no ésser així, veuria el meu destí amb ulleres negres!

I tota aquesta tempesta per una cosa que totjust comença i que ben aviat serà una realitat meravellosa: la nova central sindical! Que ho serà sense que Campalans es vegi obligat a afusellar bocns i faistes 100 i 99 per 100 a centenars de milions!...

Gràfiques Simó

Impresos artístics i de luxe, comercials i fantasia
Revistes, catàlegs, llibres i treballs de totes classes
Especialitat en imprimir cel·lulose RÀPIDESA I ECONOMIA
Carrer d'Urgell, núm. 95 bis
Telèfon 32679 - BARCELONA

Veritat, no calia pas que digués més. Del discurs es dedueix que el programa d'un govern March Lerroux seria desfer l'obra criticada. Val a dir: no aplicar la reforma agrària, passar soldada, a títol jubilatari, a la clerecia, amnistiar Sanjurjo, penjar a la U. G. T. i al P. S. O. d'una corda fabricada amb les lleis socials, nomenar ministres sense càrtera amb entrada lliure a la caixa de reptils als líders de la F. A. I., retornar les terres als senyors de Villa Cisneros, anihilar l'Estatut de Catalunya, menysprear l'article 26 de la Constitució, alliberar March, ofegar els processos de responsabilitats, indemnitzar la bona premsa cavernícola, suspendre la premsa socialista i l'autèntica republicana, dissoldre les Constituents (faccioses, segons Sanjurjo i Melquíades Alvarez), fabricar un Parlament de Pavies i resoldre el problema de l'atur forçós amb ruixades d'aigua beneïta i escalonats estats de guerra. Breu: tornar al 12 d'abril per a encolorar-nos una República coronada, on hi cabés tothom. Com a la Lliga i al partit radical.

Veritablement no cap pensar en altre programa. Car March Lerroux excomunicà al Govern Azafia no per haver fet poc, crítica que hauria estat justa, sinó per haver fet el poc que ha fet.

March Lerroux, «A B C», «Informaciones», «Imparcial», «El Debate», «La Nación», «Gracia y Justicia», «Solidaridad Obrera», «C. N. T.» i «La Tierra» coincideixen.

Doncs, visca la República amb Azafia i socialistes!...

Valdria més que expliqués això.

Però, March Lerroux hauria valgut més que hagués traduït i explicat el següent paràgraf de «Le Journal», de París, extret d'unes declaracions de Roca de Togores, fugat de Villa Cisneros (22-1-33): «La preparació del complot durà un any més o menys. El cap era a Madrid. Quasi setmanalment es reunien els principals caps dels conjurats, entre els quals hom comptava amb directors de Cambres de Comerç, caps de regiments, caps de partits monàrquics, oficials de la guàrdia civil, oficials de marina i diputats republicans... Els diputats Lerroux i Melquíades Alvarez estaven amb nosaltres...»
Ara sí que March Lerroux té la paraula!...

Front únic.

Comentant un editorial de JUSTICIA SOCIAL, que propugnava per la constitució d'una nova central sindical catalana, han fet el front únic els faistes 100 per 100 i els heroics del B. O. C. Els faistes ens diuen corbs estúpids i «funestos». I els bocns ens qualifiquen d'«enemigos del frente único» i ens acusen de «chantaje». I afegeixen: «Ciertamente que la responsabilidad primera cae de lleno sobre la táctica «putchista», suicida, irresponsable i antirrevolucionaria de la F. A. I.; pero cierto también que la F. A. I. no es la C. N. T., aunque aquélla pretenda servirse de las fuerzas sindicales para sus fines de partido. Esto, tan claro para nosotros, para todos los obreros, no quieren comprenderlo los señores socialistas de la U. S. C., y aprovechan la ocasión para hacer coro con toda la burguesía y pedir también el aplastamiento de nuestra organización sindical. Esto indica claramente que si la burguesía alemana tuvo a sus órdenes a un Noske y la española dispone de un Prieto, la burguesía del Fomento, de la Lliga y de la Esquerza podrá disponer, cuando

le haga falta, de un Campalans o de un Comorera...
Ni més ni menys!
Sort que el B. O. C. no és Spartakus, ni Maurin és Liebhneck, ni Miravittles és Rosa Luxemburg. I sort, tanmateix, que Colomer s'entreté entabanant els pagesos de Lleida dient-los-hi que en règim comunista la terra és del que la treballa. De no ésser així, veuria el meu destí amb ulleres negres!

I tota aquesta tempesta per una cosa que totjust comença i que ben aviat serà una realitat meravellosa: la nova central sindical! Que ho serà sense que Campalans es vegi obligat a afusellar bocns i faistes 100 i 99 per 100 a centenars de milions!...

El bisbe Uralita.

La segona edició del cardenal Segura, el bisbe de Barcelona, monsenyor Uralita, n'ha fet una altra i de ben grossa. Parlant del projecte de llei sobre Congregacions religioses que ara discuteixen les Constituents, ha dit: «no la obeam!»

Es veu que monsenyor Uralita sent la frisança del martiri. Perquè no complaure'l?

Senyor Governador Amatlla: Ha estat ja derrotada la llei de defensa de la República?

Un capellà com n'hi han molts.

El rector de Fogàs de Tordera, Miquel Triadó, ha passat una fulla als veïns assabentant-los que, havent-se acabat la subvenció mensual de l'Estat espanyol, les autoritats eclesiàstiques han «ordenat» que cadascú pagui de l'1 al 2 per 100 dels ingressos totals. Norma nova, «en lloc de l'antic delme».

Però Miquel Triadó que demana caritat en nom de Déu i l'exigeix en nom de la Santa Mare, és propietari, és albacea de testamentaris que li suposen unes mil pessetes anuals, és rendista. Un burgesàs!

I tenint per passar, amenaça amb deixar la rectoria si els bens i ovelles no li ofrenen una bona mesada. No pas per a menjar pol·lastre batejat lluc el dividend sant, sinó per pura espiritualitat.

Que Crist digué al ric: «Dóna els teus béns als pobres i segueix-me» Miquel Triadó, pvre., ja no se'n recorda!

JOAN COMORERA

Les companyies carrileres angleses proposen la reducció de salaris

La demanda de les Companyies carrileres angleses d'una reducció del 10 per cent dels salaris standard, sota el pretexte que llurs despeses de mà d'obra són excessives, no ha estat acceptada pel Consell Nacional dels Salaris de la indústria ferroviària. Mentre els representants de les Companyies i els dels Sindicats es pronuncien respectivament en favor i en contra de les reduccions proposades, els representants dels usuaris es troben igualment dividits. Els representants de les Cambres de Comerç i de la Federació de les Indústries Britàniques, sostenen la reivindicació de les Companyies, mentre que els representants de la Unió Cooperativa i de la Confederació General del Treball, Henry J. May i A. Pugh neguen que les Companyies carrileres puguin justificar llur cas.

En el seu informe, Henry J. May declara que està convençut que el que les Companyies cerquen no és un alleugeriment temporal, sinó una reducció permanent dels salaris, que repercutiria sobre altres indústries i que tindria resultats desastrosos per als salaris industrials en general. Això contribuiria a intensificar la depressió econòmica present en reduir el poder de consum de la població. El remei de les dificultats de les Companyies carrileres consisteix en coordinar el servei de transport del país sota el control de la comunitat.

El President del Consell, Sir Harold Morris, ha sotmès un informe independent recomanant unes reduccions segons una escala gradual per a tots els salaris que ultrapassin els 40 xil·lins a la setmana.

La reunió de l'Executiu de l'Aliança Cooperativa Internacional

Tal com decidí en la seva darrera sessió de Ginebra, avui es reuneix a Barcelona el Comitè Executiu de l'Aliança Cooperativa Internacional. Aquest organisme, com saben els nostres lectors, és l'orientador i el coordinador de les forces cooperatives internacionals. Actualment agrupa 32 països, amb 21.051 cooperatives de consum, 64.519.390 socis i 36.500 milions de pessetes or d'operacions anuals; 1.071 cooperatives de producció, amb 132.758 socis i 240 milions de pessetes or de vendes anuals; 21 bancs cooperatius nacionals amb 44.000 milions de pessetes or d'operacions, i 27 cooperatives nacionals d'asseguracions amb 51.955 cooperatives i 8.180.575 persones assegurades.

L'Aliança Cooperativa Internacional fou fundada l'any 1895, a Londres, a iniciativa dels cooperadors anglesos Eduard Vansittart Neale i J. G. Holyoake, i els francesos Emil de Boyve i Charles Gide. D'ençà aleshores ha seguit una marxa ascendent, celebrant cada quatre anys un Congrés que estudia i assenyaia el camí a seguir pel moviment cooperatiu internacional. Al Congrés darrerament tingut, a Viena, l'any 1930, hi assistí en representació del moviment cooperatiu espanyol el nostre company Lluís Ardàcia.

Si bé als seus principis seguí un camí vacilant i sensiblement apartat del moviment socialista, a causa del caràcter dels seus iniciadors i primers dirigents, ben aviat, gràcies a la influència que els socialistes anaren guanyant dintre els respectius moviments cooperatius nacionals, els objectius de l'Aliança Cooperativa es concretaren i entraren en una completa coincidència amb els objectius del Socialisme internacional. Aquest canvi transcendental per al futur del moviment cooperatiu, fou degut en gran part a la influència

dels cooperadors socialistes belgues, els quals — amb Anseele, Bertrand i Serwy a llur cap — demostraren a llur país els bons resultats d'una estreta col·laboració entre el socialisme polític i el moviment cooperatiu. Als cooperadors belgues es sumaren els alemanys i els austríacs — aquests amb llurs il·lustres dirigents Karl Renner i Otto Bauer — i la Internacional Cooperativa acabà per ésser pràcticament dirigida pels socialistes, com ho eren els respectius moviments nacionals que la componaven.

Avui, el President de la Internacional Cooperativa és Vaino Tanner, un dels dirigents del partit socialista finlandès. Formen part dels organismes directores de l'A. C. I., Karl Renner, socialista austríac; Eduard Anseele i Louis Bertrand, socialistes belgues; Emil Lustig, socialista txecoslovac; Ernest Poisson, socialista francès, etc.

Un fet molt interessant de remarcar i que ens dóna una idea del prestigi que gaudeix la Internacional Cooperativa, és el que el moviment cooperatiu soviètic, malgrat la influència predominant dels socialistes de la II Internacional dins els òrgans directores de l'Aliança i a despit d'estar controlada pel Govern Soviètic, no ha deixat mai de formar part de l'organisme internacional cooperatiu i de contribuir abundantment a les seves despeses i a les seves iniciatives.

Un dels punts importants que tractarà el Comitè de l'A. C. I. en la seva reunió de Barcelona, és el de l'organització del XIV Congrés Cooperatiu Internacional que tindrà lloc aquest any a Londres, i en el qual es debatrà una qüestió de tanta importància com el programa de política econòmica de l'A. C. I., l'avant-projecte del qual fou publicat ja per JUSTICIA SOCIAL.

Els membres del Comitè

Els membres que componen el Comitè Executiu de l'A. C. I. són en nombre de dotze. Malauradament, la situació allunyada en què es troba la nostra ciutat en relació a la residència habitual d'alguns membres, farà que es produïxin algunes absències. Entre els que no vindran hi ha Vaino Tanner, el President de l'A. C. I., i representant de la Cooperació finlandesa; Emil Lustig, representant de la Cooperació txecoslovaca, i el representant del «Centrosolius» soviètic.

Els membres que han anunciat llur vinduda, són:

Henry J. May, Secretari General de l'A. C. I. Ocupa aquest càrrec d'ençà 1910. Propagandista infatigable, ha visitat tots els moviments cooperatius d'Europa i Amèrica del Nord. Representant de l'A. C. I. a la Conferència Econòmica mundial de 1927 i a la Comissió Econòmica Permanent de la S. D. N. Membre de la Comissió Nacional Britànica de Salaris de la indústria ferroviària i de diverses organitzacions econòmiques internacionals.

Ernest Poisson, Secretari General de la Federació Nacional de Cooperatives de Consum de França. Vice-President de l'A. C. I. Membre, en representació de la Cooperació francesa, del Consell d'Economia Nacional. Autor de la cèlebre obra «La República Cooperativa» i d'altres obres on estudia problemes de política cooperativa i econòmica. Pertany al partit socialista francès S. F. I. O.

Victor Serwy, Director de l'Office Coopératif Belge. Fundador, amb Bertrand, de la Casa del Poble, de Brussel·les. Pertany al grup de socialistes belgues que als Congressos de la II Internacional ha defensat l'aproximació socialista-cooperativa.

Emmy Freundlich, representant de la Unió de Cooperatives austríaques de consum. Diputada al Parlament austríac pel partit obrer social-democrata. Fundadora i Presidenta de la «Lliga Internacional de Dones Cooperadores».

R. A. Palmer, Secretari General de la Unió Cooperativa Britànica.

Sir Robert Stewart, President de la Cooperativa Majorista Escocesa.

W. Bradshaw, President de la Cooperativa Majorista anglesa. Aquesta institució, la més antiga de la seva classe, és una de les institucions comercials més poderoses del món. Poseeix més d'un centenar de fàbriques i proveeix a més de mil societats de consum angleses. És el més gran molinària de la Gran Bretanya. Junt amb la Cooperativa Majorista Escocesa poseeix l'empresa de producció i preparació del te més important del món, i altres diverses empreses industrials i agrícoles.

Albin Johansson, President del Consell d'Administració de la «Kooperativa Förbundet» (Unió Cooperativa Sueca) i de les diverses empreses industrials subsidiàries. És el tipus paradoxal del capità d'indústria posat al servei de l'ideal cooperatiu. Gràcies al seu coneixement de la tècnica industrial i comercial i a la seva empenya creadora, ha situat la Unió Coope-

rativa Sueca en la seva magnífica situació d'adversària i vencedora dels més poderosos trusts nacionals i internacionals.

Vollrath Klepzig, del Comitè Directiu de la Cooperativa Majorista alemanya, d'Hamburg. Gran coneixedor dels problemes de la tècnica cooperativa. Pertany al partit socialista alemany.

Important

En una de les seves darreres reunions, el Comitè Executiu de la Unió Socialista de Catalunya va acordar, aprofitant la reunió del Comitè Executiu de l'Aliança Cooperativa Internacional a la nostra ciutat, invitar Victor Serwy, representant de la cooperació socialista belga en el dit Comitè, a donar una conferència en el nostre estatge central sobre «Socialisme i Cooperació», el dilluns, dia 13, a dos quarts de vuit de la tarda.

En el moment de tancar aquesta edició, no s'ha sabut encara la contènta a la nostra invitació per la qual cosa advertim als nostres companys que — en cas d'acceptació — l'anunci de la conferència es farà públic per la premsa diària i els preguem que vulguin honorar amb la seva presència un dels companys més destacats del Socialisme belga i internacional.

La conferència serà donada en francès i traduïda al català.

La Internacional Socialista per la Cooperació

«El Congrés recomana als socialistes l'afiliació a les societats cooperatives de consum, no sols perquè procuren a llurs membres avantatges materials, sinó perquè augmenten el poder del proletariat per la supressió dels intermediaris i per la creació de serveis de producció dependents dels consumidors organitzats; perquè milloren les condicions de vida i perquè, en fi, eduquen els treballadors en l'administració, en plena independència, de llurs propis afers i d'aquesta manera els ajuden a preparar la democratització de les forces de canvi de producció.»

Resolució del Congrés Internacional Socialista de Copenhague, 1910.

A. PUJOL

Ferreteria i bateria de cuina
Especialitat en el ram d'obres i ebanisteria - Articles per a serralleria, construcció, electricitat, automòbils i metalls.
PARIS, 152 (entre Mustauer i Casanova)
Telèfon 71243 - BARCELONA

REGLAMENT de la Conferència Obrera sobre l'atur forçós

Revisió de credencials de delegat.— Una hora abans d'obrir-se les sessions de la Conferència el Comitè organitzador en ple revisarà les credencials dels delegats. Cada organització adherida podrà formar una delegació de tants companys com cregui convenient, però haurà de consignar en la credencial el nom del cap de la delegació i el dels companys que estiguin autoritzats a defensar les esmenes presentades. El cap de la delegació serà l'únic que tindrà vot.

Presidència interina.— La presidència interina de la Conferència es constituirà amb els representants de les organitzacions que formen el Comitè organitzador. Aquestes organitzacions són les següents: Bloc Obrer i Camperol, Consell d'Obrers en Atur Forçós, Unió Socialista de Catalunya, La Unió Ultramarina i Associació Professional «El Carril» per les organitzacions de Barcelona ciutat; Federació Local de Societats i Sindicats Obrers de Sitges, Sindicat d'Obrers de la Fusta de Tarragona, Federació de Sindicats Obrers de Girona i Federació Local Obrera de Lleida, per la resta de Catalunya.

Informe del Comitè organitzador.— El Comitè organitzador donarà compte dels treballs que, per iniciativa del Bloc Obrer i Camperol, s'han portat a terme per tal de preparar la celebració d'aquesta Primera Conferència Obrera sobre l'atur forçós que se celebrarà a Catalunya. Llegirà la llista d'organitzacions obreres que han estat convidades a col·laborar en les tasques d'aquesta Conferència, donant compte de les adhesions rebudes i de les comunicacions refusant tota mena de col·laboració. Donarà compte també de les gestions fetes dintre i fora de Catalunya per a fer conèixer el projecte de celebrar aquesta Conferència i de la gestió feta prop de la Generalitat de Catalunya per tal d'aconseguir una subvenció de 2.000 pessetes que permetés celebrar les sessions en les condicions més indispensables per al bon èxit de la Conferència, donant compte també de la inversió de la quantitat aconseguida com a subvenció. Seguidament es donarà compte del nombre d'esmenes rebudes i de les organitzacions que les han presentades d'acord amb l'apartat d'aquest Reglament que tracta de les Ponències. Després se sotmetrà a l'aprovació de l'Assemblea la gestió del Comitè organitzador una vegada hagi estat discutida àmpliament, si es considera necessari.

Nomenament de la Mesa de discussió.— Es posarà a votació el càrrec de president i de dos secretaris que hauran de constituir la Mesa de la primera sessió. Aquests companys podran continuar en les sessions següents si ho acorda la majoria de delegats. El president obrirà les sessions de la Conferència i donarà la paraula al company del Comitè organitzador que hagi de donar lectura de les ponències.

De les Ponències.— El Comitè organitzador presentarà quatre ponències bàsiques: 1) Ponència estudiant el problema general i nacional de l'atur forçós. 2) Ponència estudiant les conseqüències de retindició immediata. 3) Ponència estudiant el procediment per a fer triomfar les conseqüències que resultin aprovades. 4) Ponència estructurant l'organització del Comitè Permanent de Relacions que s'haurà de nomenar per a unificar les activitats que han de portar al triomf les conseqüències aprovades. Cada una d'aquestes ponències serà tramessa a totes les organitzacions adherides per tot el dia 31 de gener de 1933, i fins a les nou del matí del dia de la celebració de la Conferència el Comitè organitzador es farà càrrec de les esmenes que es vulguin proposar. Podran proposar esmenes fins i tot les organitzacions que estiguin representades al Comitè organitzador per a defensar el seu vot en contra de la ponència o ponències bàsiques. Les ponències es llegiran per l'ordre indicat i una darrera l'altra de primera lectura. Després es farà la segona lectura i s'entrarà a discutir les esmenes presentades contra cada ponència. Per a les discussions de ponències es tindran en compte les condicions següents: 15 minuts per a defensar l'esmena, 15 minuts per a defensar la ponència i 5 minuts cadascun per a rectificar. Seguidament es posarà a votació. Cada delegat passarà per la presidència a deixar el seu vot escrit, que podrà ésser secret o no segons vulgui cada votant. L'escriptura el farà el president, i els dos secretaris anotaran els pro i els contra, llegint després el resultat que delerà aprovada la consigna o consignes o la ponència en qüestió.

Comitè Permanent de Relacions.— Per a unificar les activitats de les organitzacions adherides a la Conferència es nomenarà un Comitè Permanent de Relacions d'acord amb les condicions establertes en el text definitiu de la ponència dedicada a aquest punt.

El conveni de les 40 hores està assegurat

Quan a la Conferència tècnica preparatòria reunida a Ginebra per a deliberar sobre el problema de la setmana de 40 hores, s'arribava al terme de la discussió general, després d'haver vençut obstacles excessivament perillosos, el professor Mahaim, president de la Conferència, així com Mr. Butler, director de l'O. I. T., i C. Merfens, president del grup obrer, dirigiren una crida suprema a la Conferència. El professor Mahaim refutà amb energia la tàctica del grup patronal, que tendia a col·locar els representants dels governs davant la següent alternativa: a favor o contra la setmana de 40 hores, com únic mitjà segur de desprendre's de la crisi de l'atur. «Els governs», declarà el professor Mahaim, «no es deixaran imposar aquesta alternativa i no cauran a la trampa. No s'ha d'esperar, per començar una acció, a tenir la certitud absoluta de l'èxit o que el mitjà proposat ofereixi totes les garanties d'èxit. En les circumstàncies presents, tot govern té el deure social de no menysprear cap solució, l'esterilitat de la qual no es trobi categòricament demostrada.» Butler demanà netament a la Conferència que expressés si davant la immensitat de les dificultats presents, volia continuar o no el seu treball. «La Conferència vol — digué — realitzar seriosament un esforç per a dominar les dificultats i arribar per tots els mitjans pràctics a disminuir el temps de treball.» En dir això, Butler s'incorporava a la taula mantinguda des del primer moment pels companys Mertens i Jouhaux, en nom del grup obrer, quan declaraven: «Si els delegats pensen ajornar el problema, sabem el que això significa i en quin sentit haurem d'orientar en el futur la nostra acció.»

Finalment, la Conferència es pronunciarà molt encertadament a favor de la reducció del temps de treball i, per consegüent, amb un criteri favorable a l'elaboració d'un conveni internacional. Convé, de totes maneres, dir per al present i per al futur, que els patrons, àdhuc en aquest moment d'acceptació, persistiren en el seu «no» inexorable. L'existència en el món de més de cent milions de persones famolenques, és

un fet incapaç de fer admetre als patrons la temptativa que tindrà el mèrit demostrable d'atenuar aquest gran desastre. El més greu és que la classe patronal no pot proposar altra cosa a aquestes persones famolenques, sinó continuar sofrint de fam.

Pel que fa als representants dels obrers, per als quals des de sempre la reducció del temps de treball fou considerada com un dels mitjans a utilitzar contra la crisi, la seva actitud fou clara. Si una vegada rebutjada la seva declaració, categòrica i precisa, donaren llurs vots a la resolució presentada pels representants dels governs de França, Bèlgica, Espanya, Holanda, Alemanya, Xile i Itàlia, fou en primer lloc amb el propòsit de no perdre cap mitjà factible d'atenuar la situació anglosaxona en què es troben cent milions d'éssers humans.

La resolució presentada pel grup obrer, fou rebutjada per 32 vots contra 21, dels:

«La Conferència estima que la discussió del projecte de conveni sobre la setmana de 40 hores, ha de tenir lloc prenent com a base que els salaris setmanals o assignacions mensuals no podran ésser reduïdes amb motiu de la reducció del temps de treball i com a conseqüència de l'aprovació i aplicació de l'esmentat conveni.»

Votaren a favor d'aquesta resolució tots els delegats obrers i dos delegats governamentals (Suecia i Espanya). Tots els delegats patronals votaren en contra. Hi hagué 17 abstencions. Assenyalem que els delegats patronal i governamental d'Itàlia votaren igualment en contra. Mussolini, envia Olivetti i no Agnelli (Director de la FIAT) conegut en el món obrer com a partidari de la reducció del temps de treball, acompanyada de la deguda compensació en els salaris. Agnelli havia servit, amb la famosa proposició italiana, per propagar pel món les concepcions avançades d'Itàlia, però quan calgué destapar-se a Ginebra i decidir-se sobre una fórmula clara, en nom de la qual el grup obrer demanà molt èbans que ho fes Itàlia la convocatòria de la Conferència, la Itàlia oficial es posà del costat de la negativa. El grup obrer admeté la proposta italia-

na, defensada per ell amb anterioritat, sobre la conferència de les 40 hores, però Itàlia no votà la resolució obrera al moment que es tractà de plantejar efectivament el problema sense cap compromís i amb la qual cosa Itàlia volgué enlluernar el món.

La resolució presentada pels governs nacionals votada per la Conferència, conté, en termes un xic més diplomàtics, el principi essencial de la resolució obrera i diu així:

«La Conferència, havent pres conel·lectament dels diversos arguments presentats per i contra una reducció del temps de treball, considera dita resolució com un dels mitjans susceptibles de disminuir l'atur. Així, doncs, decideix examinar les qüestions de detall, prenent com a base del seu examen les qüestions formulades per l'O. I. T. en el número 2 de les conclusions de la seva ponència, a fi d'arribar a un arranjamant sobre el pla internacional, les modalitats d'aplicació de les quals estiguin determinades per la conveniència de fer possible el manteniment del nivell de vida dels assalariats.»

Votaren a favor d'aquesta proposta els 19 delegats obrers, un delegat patronal (Itàlia) i gairebé tots els delegats governamentals; votaren en contra 20 delegats patronals i dos governamentals (Anglaterra i Portugal).

Amb aquest acord, el pas decisiu està donat. L'objectiu final no està encara aconseguit, però s'ha salvat una etapa i serà difícil tornar enrera.

Els quatre mesos que manquen per a arribar a la reunió de la Conferència internacional del Treball, hauran d'ésser aprofitats per a portar el màxim d'eficàcia l'acció a favor de la setmana de 40 hores, tant per aconseguir l'ajut dels diversos governs que no simpatitzen encara amb aquesta idea, com per a obligar les nacions que s'hi han adherit a que mantinguin llur actitud favorable al conveni i defensin vigorosament la línia de conducta per elles escollida.

W. SCHEVENELS
Secretari General de la Federació Sindical Internacional

La circulació dels tramvies per les Rambles

El problema de la circulació dels tramvies per les Rambles és de resolució difícil mentre subsisteixi a casa nostra aquell esperit — del qual el més fidel representant és la Companyia de Tramvies —, que es pot resumir en aquestes paraules: Així està, així ho mantindrem; o, si ho voleu d'una altra manera, el tenir per lema o per principi la negació absoluta de la necessitat de deixar avui de banda per antiquat o antieconòmic allò que ahir era l'última paraula o el darrer perfeccionament de la ciència.

Amb aquesta manera de pensar és del tot impossible intentar resoldre el problema de la circulació de les nostres Rambles. A la Companyia de Tramvies cal recordar-li el dilema de renovar-se o morir.

La circulació actual dels tramvies per les Rambles, o ha de modificar-se o ha de desaparèixer. Si la supressió no pot fer-la l'Ajuntament, la farem els mateixos ciutadans. ¿Com? Sense llum i sense urbane. Un carreró que s'atravessa a la via, una pedra en un encreuament, unes escales que tallen la corda d'un trolley, un ciutadà que llegeix un diari, etc.

Però així com hi ha ciutadans que estem disposats a la supressió dels tramvies, si aquests no volen renovar-se, també estem disposats a fer allò que calgui, a contribuir, si és possible, a obtenir una renovació de l'estat de coses actual. A aquest objecte van encaminades aquestes ratlles.

La renovació a què fem esment s'ha de realitzar, no sols en l'aspecte material, sinó que també en el sentit espiritual. (En dir això, incloem en aquesta renovació des del cap més alt de la Companyia fins al més humil dels seus empleats).

Tothom està d'acord en considerar excessivament elevat el nombre de línies de tramvies que actualment circulen per les Rambles.

I això és tan evident per la senzilla raó que el ciutadà que utilitza un mitjà qualsevol de locomoció, sigui tramvia, autòmnibus, tren, avió, etcètera, ho fa sempre amb el desig de traslladar-se de lloc amb la mà-

xima rapidesa i el màxim de confort i d'economia possible. Per això, el ciutadà que als Josepets o a Sans pren el tramvia per anar al mig de les Rambles, en lloc d'agafar el Metro o un autòmnibus, ho fa perquè utilitzant aquests darrers no troba cap guany «total» de temps, puix que si amb aquells guanya qualsevol de temps fins a la Plaça de Catalunya, tot el que ha guanyat o molt més, ho perd després en esperar el tramvia o al llarg de les Rambles.

El transbord no és pas una qüestió enutjosa per al ciutadà, a l'interior de les capitals. Ho és a les fronteres o per a aquells que porten al damunt un gros bagatge; però aquells — que són els més — que per tot equipatge porten una modesta «serviette» o un diari a la butxaca, el fet de passar d'un vehicle a un altre no els preocupa gens ni mica.

Per tant, una solució del problema de les Rambles fóra la circulació contínua en forma de rua, o carroussel, d'un nombre petit de cotxes — 5 o 10 — que prenguessin i deixessin la gent de la Plaça de Catalunya a Colom i vice-versa. No crec necessari insistir en la gran facilitat que això representaria per a resoldre el problema.

Però, per tal que la solució sigui realment factible, s'han d'atacar dues qüestions: en primer lloc, l'administrativa i, en segon lloc, la tècnica.

La part administrativa, és a dir, la part del cobrament, és el punt que espartanya potser una gran part de la nostra gent, per estar acostumada a un sistema de transports del qual ni tan sols s'ha canviat el color dels bitllets (ara els fan un xic més petits) i en el qual uns petits avenços que tímidament s'havien iniciat (els bitllets de correspondència entre línies diverses) foren suprimits sense saber-ne el motiu ni la raó. Entretant avui podem enorgullir-nos de tenir el més primitiu dels sistemes de recaptació.

¿Qui no ha sentit a parlar dels sistemes corrents arreu del món? ¿Qui no sap el guany que per a la mateixa Companyia representaria l'implantar un sistema semblant al dels Tramvies de París (utilitzat en part pel Metro Transversal) d'pendre a preus reduïts un nombre determinat de bitllets? Ultra el guany que representa per a la Companyia el vendre els bitllets per partides, hi ha, a més, la facilitat per als viatgers als quals els és molt més fàcil de portar 10 pessetes en bitllets de tramvia que no pas vuitanta cèntims en moneda divisonària per tal de poder fer efectiu l'import del bitllet corresponent. I no parlem de l'avantatge que això representa per a fer més fàcil i segura la recaptació.

¿Qui no ha estat espectador o actor de l'escena freqüent de trobar-se amb que el cobrador fa el ronsa perquè li oferi una moneda de plata? ¿Qui no

ha vist com el cobrador avisa el conductor que afluixi una mica a fi de tenir temps de poder cobrar a tothom?)

Quant a la part tècnica, hem de considerar-la des del punt de vista que creiem podria ésser tingut en compte, és a dir, el punt de vista econòmic. Actualment, amb el sistema actual de circulació per les Rambles (no parlem del sistema derivat de l'aplicació del sistema lluminós) la Companyia de Tramvies té una quantitat determinada — que desconeixem — com a despeses d'exploatació per a les línies de les Rambles. A la vegada percep uns ingressos, majors o menors que eles despeses.

Aquests ingressos no disminuiran gens ni mica amb el sistema de «carroussel» proposat, ans al contrari; és de creure que molta gent que avui va a peu per les Rambles deixarà d'anar-hi.

Pel que fa a les despeses, no sols quedarien disminuïdes d'una manera notable si es reduís el nombre de cotxes en servei (corrent, material immobilitzat, personal, etc.), sinó que, a més, podrien ésser notablement disminuïdes si els cotxes actuals (no volem classificar-los com es mereixen — els cotxes (?) del 30, 31, etc., no mereixen el nom de tals — fossin substituïts per «trolley-busos» o autòmnibus amb trolleys.

El «trolley-bus» permet una mobilitat al carrer, igual o superior a la dels autòmnibus corrents. Permet una maniobra fàcil, alhora que les seves acceleracions d'arranc i de frenada són més grans que no en els autòmnibus ordinaris. Cal tenir en compte, a més, que els sorolls són més petits que en els actuals tramvies, avantatge aquest considerable — en el cas de les Rambles — sobre els autòmnibus ordinaris. A tot el llarg de les Rambles podrien ésser suprimits els carrils, cosa que representa un gran estalvi en la conservació del paviment.

En números successius anirem estudiant els diversos aspectes d'aquest problema. Avui només hem volgut assenyalar els avantatges d'ordre administratiu i tècnic. Més endavant caldrà estudiar el problema des d'un punt de vista totalitari, amb tots els avantatges d'ordre social que de la solució que proposem es deriven.

ENG. BODO KESSEL

Per a guarir la TOS preneu L'AIXAROP POLIBALSAMIC "GIOL" aprovat i recomanat pels principals Doctors. Es ven a Ptes. 4,05 el flascó en totes les apotecaries

LLIBRES

Jakob Wassermann: «Golovins, traducció de Pau Cirera. — Edicions Proa: Biblioteca «A Tot Vent», vol. 52. Badalona, 1932.

El camarada Pau Cirera, en la seva preciosa traducció de la novel·la «Golovins» de l'alemany Jakob Wassermann, ens diu que l'autor pertany a la mateixa generació literària que els Mann, els Schnitzler i els Stefan Zweig. Cronològicament, no hi ha dubte. Però, esperitualmente i intel·lectualment no tenen més parentiu que el d'ésser escriptors psicològics que, com tots els qui viuen més o menys remotament l'avui i plantegen problemes, cerquen la finalitat d'una manera retallina. Tendències, escoles, doctrina literària, manera d'ésser com a escriptors, s'allunyen.

«Golovins» és una gran novel·la ben irregular. Comença perdent-se en detalls i plantejant massa minuciosament l'assumpte. Diria's una novel·la en la qual es mescla l'argument i la psicologia. Però, més enllà ja de la meitat de l'obra, quan entra en escena Golovins, l'obra obté tota la seva sobrietat. La primera part es troba desplaçada amb referència a la segona; pinta bé, això sí, el caràcter de Maria, però creiem que el retrat podria fer-se igualment per altres procediments.

Des de la presentació de Golovins, però, l'obra pren una intensitat palpant, desbocada, dinàmica, ben rara. Un diàleg: Maria i Golovins parlen durant una nit. Un diàleg meravellós en el qual el problema comu, arrossegat, desvetlla el lector. Un cop acabat el llibre, hom té la sensació que se sent més despert l'esperit, que se li ha obert un gran horitzó.

«Golovins» és la conquesta imperceptible al bolxevisme d'una dona del capitalisme més accentuat. No és la conquesta per la raó, pel pes de la ideologia, per la seva justícia, sinó per l'atracció personal de Golovins, de l'home poderós físicament i espiritualment. Maria escolta les paraules del cabdill bolxevic, sent llur suggestió, i es ret al pes d'aquell caràcter masclé i subtil.

J. R. I. T.

CARTES AL DIRECTOR

Plat del dia

Company: Es tan gran, arreu del món, la rifa dels sense feina, que ja hem arribat a l'extrem que gairebé a totes les nacions ha arribat a ésser un problema de segon ordre. Hem de fixar-nos, i bé, car és d'una transcendència formidable el que es vagi perllongant sense donar-nos en compte, puix indirectament en sortim perjudicats tots.

La burgesia ens torna a esclavitzar i a menysprear-nos; ens obliga a treballar més hores (especialment dintre el comerç) cosa que representa molta més feina o producció amb perjudici i augment dels parats.

Ja que els nostres destins estan a mans d'un Govern purament democràtic, ara se'ns hauria d'emparar més que mai. Aquest empar consisteix en fer complir i vigilar per delegats del propi Govern unes bases de Treball i una escala de sous mínims, si més no per a poder viure decentment, puix si continuem com fins ara, els que relativament poden atendre les primeres necessitats de la vida cauran a la «debàcie» que ja comença a aguditzar-se.

L'excess d'oferta fa que s'alambiqui moltes vegades al cost de la mercaderia, però com que nosaltres mateixos desconeixem aquest cost, per aquest fet d'ignorància — tenint en compte que no som sols — oferim el nostre treball a preus irrisoris, fent que això repercuti sobre les condicions de treball dels nostres companys d'ofici. El beneficiat de tota aquesta misèria és, no cal dir-ho, el burges, qui es lucra a espèlles de l'obrèr, deixant de pagar uns jornals que ell mateix va acceptar i una escala de sous que ell mateix va aprovar. Aquest fet s'està succeint d'una manera continuada dia per dia. La prova més contundent d'això la tindreu anunciant qualsevol oferta de treball, ja sigui d'un comptable, un paleta, un fuster, un dependent o un mosso; immediatament obtindreu centenars d'ofertes que us explicaran categòricament la necessitat que tenim d'una llei i un control sever sobre els sous o jornals que es guanyen, perquè del contrari treballarem més i guanyarem menys que mig segle rraer, tot i que el nivell de vida ha augmentat d'una manera fabulosa d'aleshores ençà.

Cal, doncs, que els nostres parlamentaris es facin eco d'aquesta situació i procurin posar-hi remei tot seguit.

JOAN MONPEL

Dels articles signats en son responsabilitat dels seus autors.

Unió Socialista de Catalunya

Mitings i Conferències

AVUI

Conferència del company Joan Fronjosà a la Secció del Districte VIII, a les deu del vespre.
Tema: «Els Sindicats a Catalunya».

Conferència del company Pere Foix, a la Secció del districte VIII.
Tema: «L'anarquisme i la revolució».

FEBRER, 12

Conferència del company Joan Comorera, al Casal Republicà de Santa Coloma de Farnès, a les set de la tarda.
Tema: «Comunisme i Socialisme».

FEBRER, 17

Conferència del company Joan Comorera, al saló de Sessions de l'Ajuntament de Sardanyola, organitzat pel Centre Federal, a les 9 del vespre.
Tema: «Per què sóc socialista».

FEBRER, 18

Conferència del company Joan Comorera, a Montblanc, a les deu del vespre.
Tema: «La Reforma agrària a Catalunya».

FEBRER, 25

Conferència del company Estanislau Ruiz a la Secció del Districte VII (Sans, 73), a les deu de la vetlla.
Tema: «Necessitat de reduir la jornada de treball».

Federació Comarcal de Barcelona

PROGRAMA D'ACTES ORGANITZATS PER AL PRESENT MES DE FEBRER

Febrer, 11.—A l'estatge central. Conferència del company Ramon Jové, a les deu del vespre. Tema: «Els partits burgesos».

Febrer, 15.—A la Secció I del Districte VI. Conferència del company Rosell Montané, a les deu del vespre. Tema: «El fracàs del Congrés Municipalista».

Febrer, 15.—A les Seccions I del Districte IX i X. Conferència del company Felip Barjau.

Febrer, 18.—A la Secció del Districte II. Conferència del company Josep Santaló, a les deu del vespre. Tema: «Dos projectes de llei de la U. S. C. al Parlament de Catalunya».

Febrer, 19.—A la Secció del Districte III. Miting d'orientació socialista. Oradors: Elinor Serrano, Joan Forment, F. Rosell Montané i Joan Fronjosà.

Febrer, 23.—A la Secció del Districte IV. Conferència del company Joan Comorera, a les deu del vespre.
Tema: «La U. S. C. al Parlament de Catalunya».

Febrer, 25.—A la Secció del Districte VIII. Conferència del company Conrad Guardiola, a les deu del vespre.
Tema: «La missió del proletariat».

Secció Districte VIII

Seció Teatral

Diumenge dia 12, a dos quarts de cinc de la tarda, presentació en escena de l'obra «Les delícies de la llar».

Es prega a tots els companys que no hagin enviat el butlletí de pònencies, ho facin a la major brevetat, preguntant als companys que no l'hagin rebut el passiu a recollir a l'esmentada Secció.

Cicle de Conferències sobre Cooperació

La Comissió d'Estudis Econòmics i Socials de la Secció del Districte VII, ha organitzat un cicle de conferències sobre Cooperació, a càrrec del company Lluís Ardiaca, que es desenvoluparan d'acord amb el següent programa:

Març, 4.—Orígens i principis de la Cooperació.

Març, 11.—La Cooperació contra el Capitalisme.

Març, 18.—Cooperació i Sindicalisme.

Març, 25.—La Cooperació, instrument fonamental del Socialisme.

Abril, 1.—La Cooperació en el futur econòmic de Catalunya.

Les conferències es donaran a les deu de la vetlla a l'estatge social de la Secció, Sans, 73.

Penya U. S. C. d'Escacs

Diumenge passat tingué lloc la segona de les partides organitzades pel Comitè provisional de dita penya. El resultat de les partides fou el següent:

Rull guanyà Capdevila.

Monpel guanyà Ferrés.

Blanquer guanyà Virgili.

Per al proper diumenge, dia 12, correspon la tercera data del concurs, sota la següent combinació:

Rull-Monpel.

Ferrés-Blanquer.

Capdevila-Virgili.

Als esmentats en primer lloc corres-

La U. S. C. a Cornellà

Ha quedat constituïda la Secció local de la U. S. C. de Cornellà, que aplega un bon nombre d'obriers entusiastes dels principis que informen el nostre Partit.

El domicili de la nova Secció ha quedat instal·lat provisionalment al carrer Hídefons Snyol, número 4, primer, primera.

ponen fitxes blanques. La manca de comparecència significarà cedir el punt al contrincant.

Acabades les partides, el company Rull donarà una explicació sobre el moviment de les fitxes.

A la llista d'afiliats, hem d'afegir els següents companys:

Amadeu Martí, Josep Puig, Joan Fronjosà i Josep Roure Torent.

Pel Comitè Organitzador, E. Monpel.

Sabadell

Diumenge, dia 26, tindrà lloc la inauguració oficial del nou estatge de la Secció local de la U. S. C., instal·lat al carrer de Victor Balaguer, número 2 bis, amb una conferència a càrrec del nostre company Manuel Serra i Moret.

El tema de la conferència s'anunciarà oportunament per la premsa dià-

Agramunt

Dissabte, 14 de gener, tingué lloc a l'estatge «La Barretina» l'anunciada conferència a càrrec del company diputat al Parlament Català En Joan Comorera, qui dissertà sobre el tema «Què és socialisme».

L'acte havia desvetllat molt d'interès; això feu que, malgrat el mal temps i la neu que hi havia als carrers, es velé força concorregut.

El públic es mostrà molt correcte, escoltant les paraules senzilles, però fonamentades del nostre company, qui feu un resum clar i concret del socialisme, posant de relleu la inaptitud dels dirigents anarco-sindicalistes en els moments actuals.

En acabar l'orador fou molt aplaudit pel nombros públic que hi havia, deixant una impressió força agradable entre els oients que feren variats comentaris favorables a les paraules del nostre company.

Féu la presentació del nostre company el company d'aquesta Secció En Jaume Serra, qui estigué molt encertat.

A Agramunt l'obrer és d'un temperament serè, i per això creiem que amb una activitat que fins ara no s'ha vist, podem engruixir les nostres files per la identitat de pensament que avui ja existeix entre bon nombre d'ells i el nostre programa.

EL CORRESPONSAL

Subscripció electoral de la U. S. C.

3.ª llista de contribucions a la subscripció electoral de la U. S. C. amb motiu de les eleccions del 20 de novembre 1932.

Suma anterior: 2.440'20 ptes.

Josep Giralt Arenas, Alella, 2 pessetes.—Joan Verdú, id., 5.—Fèlix Ventejo, id., 2.—Joan Font, id., 2.—Francesc Pijoan, id., 2.—Esperança Pijoan, id., 0'50.—Maria Pijoan, id., 0'50.—Antoni Aymar, id., 2.—Esteve Prat, id., 1.—Esteve Roma, id., 1.—Maria Clivillers, id., 1.—Josefa Prat, id., 1.—Maria Roma, id., 1.—Joan Forment, Ciutat, 8.—A. Fàbrega, id., 10.—Francesc Masclans, id., 5.—D. B. S. id., 4.—Josep Vergés, Barcelona, 5.—Enric Lluelles, id., 1.—Salvador Perarnau, id., 1.—Josep Rubinat, id., 1.—Deogràcies Abelló, id., 5.—Joan Savall, id., 2.—L. Navarro Royo, id., 3.—Joan Navarro, id., 1.—Angel Castilla, id., 1.—Lluís Carrasco, id., 1.—Adolf Andrés, id., 1.—Josep Ventura, id., 1.—Marià Maurici, id., 1.—Marcel Guerrero, id., 1.—Miquel Alvarez, id., 1.—Joan Altimir, id., 1.—Antoni Giménez, 3.—August Fierro, id., 1.—Lluís Colomer, id., 1.—Pere Casanova, id., 1.—Laura Casanova, id., 1.—Josep Casanova, id., 3.—Demòfil Gallell, id., 3.—Armònia Casasola, id., 1.—Rufina Delgado, id., 1.—Josep E., Sans, 1.—Miquel Baró, Barcelona, 2.—Emili Martí, id., 0'50.—

Enric León, id., 0'25.—Antoni Petriño, id., 1.—M. R., id., 1.—L. Casas, 4'25.—J. Bagenys Badell, id., 2.—A. Ribó Jaçomet, id., 1.—Joan Miralles Fàbrega, id., 2.—Jaume Domingo Nebra, 1.—R. Paituvi, Arenys de Munt, 1.—Antoni Soler, id., 1.—Emili Vila, id., 1.—Pepe Ribas, id., 1.—Antoni March, id., 1.—Josep Colomer, id., 1.—Modest Soler, id., 1.—Antoni Ribas, id., 1.—Antoni Salvà, id., 1.—Antoni Roquet, id., 1.—Joan Grassot, id., 1.—Martí Bosch, id., 1.—Francesc Solà, id., 1.—Joan Paituvi, id., 1.—Martí Torrent, id., 1.—V. Villuendas, Ciutat, 5 pessetes.

Total: 2.560'20 pessetes.

Conferència del company Ruiz

El company Estanislau Ruiz donarà, el dia 26 de febrer, a les onze del matí, al Sindicat d'Empleats i Tècnics de Sabadell, una conferència sobre el tema: «Implantació immediata de la jornada de sis hores».

Nou estatge central de la U. G. T.

Posem a coneixement de tots els nostres companys i seccions que la Unió General de Treballadors d'Espanya, per acord del Comitè Nacional darrerament celebrat, ha fixat el seu domicili al carrer de Fernández de la Hoz, número 61, Madrid. El telèfon de la Unió General de Treballadors d'Espanya, és el 49040, Madrid.

Acción Cooperatista

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

S'ocupa dels problemes del progrés de la Cooperació a la nostra terra i als altres països i en general de tots els sistemes econòmics que tendeixen a la col·lectivització de la riquesa nacional.

És, doncs, un document indispensable d'estudi i informació per a tots aquells que s'interessen pels problemes del Socialisme.

SUBSCRIBIU-VOS A

Acción Cooperatista

Redacció i Administració: Aurora, 11 bis - BARCELONA

Crèdit i Previsió

SOCIETAT COOPERATIVA
Corts, 678, 1.ª - Tel. 16871

L'objecte de la Societat es practicar la cooperació en el crèdit, l'estalvi i la previsió suprimint el lucre en aquestes activitats

Bibliografia Cooperativa

Révue de la Coopération Internationale. — El número de gener d'aquesta revista, òrgan de l'Aliança Cooperativa Internacional, conté, entre altres treballs:

El consumidor negligit, pel Dr. J. P. Warbasse, qui, partint de la premissa que el món ha estat negligit el consumidor, demostra com el moviment cooperatiu, en desenvolupar la seva obra constructiva, ofereix el remei volgut.

Luma, la primera fàbrica cooperativa internacional, revista del recent llibre d'Anders Hedberg, per H. J. May.

Un pla per al redreçament del comerç internacional, pel professor Edgard Milhaud, el qual explica un projecte per a l'emissió de bons especials de compra a fi de vencer els obstacles interposats en el camí de l'intercanvi internacional com a conseqüència de les restriccions monetàries.

El Comerç Municipal, II. Segon ar-

ticle que tracta del comerç de la carn, la llet i els restaurants, de la sèrie basada sobre les recerques de W. A. C. I., en allò que fa referència a les activitats comercials municipals.

La Racionalització i el Consumidor, per Doreen Warriner, el qual examina, des del punt de vista dels consumidors, els resultats i les limitacions dels consumidors. L'autor arriba a la conclusió que l'extensió de les unitats de distribució, que operen sobre gran escala aprofitarà sobretot al consumidor si es fa per mitjà d'una expansió lenta i constant, més aviat que per la compra de les empreses existents.

Les Finances Cooperatives en l'Economia Capitalista, per N. Barou, qui sosté que el moviment cooperatiu no progressarà contra el sistema capitalista mentre les institucions cooperatives no aprenguin a col·laborar en el domini de les finances.

La Cooperació i l'Agricultura, etcètera, etcètera.

Ha sortit el paper de fumar

“TONKING”
FUMAR I AFAITAR
Preu: 20 cèntims

“TONKING”

CADA LLIBRET
CONTÉ LA MILLOR
FULLA D'AFAITAR

“TONKING”
20 cènts.

Pere IV, 128-130
Telèfon 55826
BARCELONA

PER A

Rentar Netejar Desinfectar

FACILMENT, RAPIDAMENT
ECONOMICAMENT

DONA
SATISFACCIO COMPLETA

PAQUETS DE 1 I 2'70 PESSETES

NO HI HA SOSA, NI ESCATES, NI SABÓ

FILL D'E. BRUGUERA - Avinguda 14 Abril, 383 - BARCELONA

Cooperativa Obrera d'Arts Gràfiques-Rosselló, 84-Tel. 35490

Bar Cerveseria “La Polsaguera”

“Casa Quimet”

Menjars casolans esplèndidament servits a preus sumament econòmics. Excel·lent degustació de cervesa amb les seves corresponents tapes. ESMERAT servei en tota mena d'aperitius, licors, café, xocolata, etc. Estació i sala d'espera de la línia d'Autocars de Martorell “La Polsaguera”

RONDA
UNIVERSITAT, 5
TEL. 11726

NOTA: Als afiliats de la U. S. C. se'ls farà un descompte del 10% mitjançant la presentació del carnet.